

Conclusie: Damnatio memoriae

(Koert Debeuf, 2020, vertaling Rudi Holzhauer)

Als men de populaire geschiedenissen van de filosofie van de twintigste eeuw zou bekijken of schoolteksten over de geschiedenis van de filosofie zou raadplegen, zou men zien dat het verhaal van Bertrand Russell het verhaal is dat algemeen bekend en geaccepteerd is in Europa.

De geschiedenis van de filosofie is een puur Europese aangelegenheid geworden, waarbij de rol van Averroës en de Arabieren in het algemeen is gereduceerd tot een van de overbrengers van Griekse kennis terug naar Europa.

De Renaissance wordt algemeen beschouwd als de sleutelperiode waarin Europa zijn eigen filosofische en wetenschappelijke verleden herontdekte, terwijl andere beschavingen in het ongewisse bleven.

Erger nog, volgens deze opvatting waren niet-Europeanen niet eens in staat tot onafhankelijk denken.

Dit proces waarbij niet-Europeanen uit de geschiedenis van de filosofie worden geschrapt, kan worden vergeleken met damnatio memoriae, een beslissing van de Romeinse senaat om iemand uit de geschiedenis te schrappen door alle verwijzingen naar die persoon in het hele Romeinse rijk te verwijderen. Maar het verwijderen van iemands naam betekent niet dat die persoon nooit heeft bestaan.

Bron: paragraaf uit Koert Debeuf, *Damnatio memoriae: On Deleting the East from Western History*, *New England Journal of Public Policy*, Volume 32 Issue 2 Article 8, 11 april 2020. Vertaling Rudi Holzhauer,